

ת"פ 14997/08/20 - מדינת ישראל נגד שאדי רגבי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 14997-08-20 מדינת ישראל נ' רגבי

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שאדי רגבי

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בדיון 12.12.21 בכך שביום 6.8.20 שהה בישראל שלא כדין, ללא היתר כניסה.

המחלוקת בין הצדדים ניטשה בשתי שאלות: המניע לכניסתו של הנאשם ללא היתר לישראל ובעיקר משמעות עברו של הנאשם לגבי מתחם הענישה שיש לקבוע לגביו.

לצדדים לא היתה מחלוקת אודות הערכים המוגנים הנפגעים בעבירה של כניסה לישראל ללא היתר, ואני מקבל את עמדת המאשימה בעניין זה.

לטענת הנאשם הוא נכנס לישראל לצורך השתתפות בהלוויית דודתו שנפטרה באותו יום, הנאשם הציג רישיון קבורה של אחת חנאן עבאסי שנפטרה בבית החולים שערי צדק באותו יום.

המאשימה טענה כי לא ידוע מיהי האישה שתעודת הקבורה שלה הוצגה וכי אין לדעת אם הנאשם נכנס לישראל לצורך השתתפות בהלווייתה, אם כלל נכח בה.

הסנגור ביקש להציג כראיה את הודעת הנאשם במשטרה לאחר שנעצר, שם אמר דברים דומים לאלה שאמר בבית המשפט.

אף כי בהיעדר הליך הוכחות סדור קשה לקבוע מסמרות ביחס למניע לכניסתו של הנאשם לישראל ללא היתר, ניתן לומר כי כדבר בשגרה המאשימה מסתמכת על הודעותיהם של שוהים לא חוקיים, בהיעדר ראיות אחרות, לקביעת סיבת

עמוד 1

כניסתם לישראל.

דומני שאין צורך לחרוג משגרת הפעולה במקרה זה, די ברצף ההודעות ובתעודת הקבורה שהוגשה כדי לעמוד בנטל הלכאורי.

ניתן אפוא לקבל את טענת הנאשם לעניין זה.

אין חולק כי לעבירת הכניסה לישראל לא לוותה עבירה נוספת.

טענתה ה"כבדה" יותר של המאשימה נוגעת לעברו הפלילי של הנאשם ומשמעותו למתחם הענישה שיש לקבוע בעבירת הכניסה לישראל בעטיה נדון בפניי.

המאשימה הגישה את המרשם הפלילי של הנאשם, ממנו עולה כי ביום 31.12.19 הורשע בבית המשפט הצבאי יהודה בעבירה של סחר/עיסוק בציווד מלחמתי ללא היתר שאירעה ביום 18.5.18, ונדון - בין היתר - למאסר בן 20 חודשים, ממנו שוחרר רק מספר חודשים עובר לכניסתו לישראל במקרה לפני.

מכאן אעבור לשאלת משמעות עברו הפלילי של הנאשם לקביעת מתחם הענישה בעבירת הכניסה שלא כדין לישראל:

לבד מעברו הפלילי של הנאשם, טענה המאשימה למתחם ענישה - למי שיש לו עבר פלילי בעבירות ביטחוניות - שנע בין חודשיים מאסר בפועל לשמונה חודשים, ומובלע בדבריה, כפי שאמרתי קודם, כי העבר הפלילי הספציפי מעמיד בסימן שאלה את גרסת הנאשם למניעי כניסתו לישראל, ובהיעדר ראיות אחרות - אפשר - הופך את נטל ההוכחה לאותם מניעים על הנאשם עצמו.

אומר כי כאמור, לא נוהל הליך ראיות באשר לשאלת המניע, בין היתר - היות שהמאשימה עצמה "ויתרה" על הליך כזה בהגיעה להסדר טיעון מול הנאשם, ביודעה כי טענתו כפי שעלתה עוד בחקירתו במשטרה הינה כי יצא להלוויית דודתו.

עם זאת, המאשימה לא ויתרה על טענתה כי הנאשם "לא עמד בנטל ההוכחה" (שוב, שם אני דברים בפי המאשימה המשתמעים מטענותיה, אף כי לא אמרה אותם במפורש, א.ד.) והמשיכה לטעון כי אין לדעת מי היא אותה דודה, והאם הנאשם אכן השתתף בהלווייתה.

דומני כי בזאת המאשימה מנסה להחזיק את המקל בשני קצותיו:

מסכימה שלא יתנהל הליך הבאת ראיות, וממשיכה להחזיק בטענותיה לעניין המניע.

מומלץ היה כי תימנע מכך המאשימה ולכל הפחות תחשב את מסלולה מראש בהכינה את טיעוניה.

בהיעדר הליך הוכחות כאמור, קבעתי מסקנה לכאורית אודות המניע של הנאשם לכניסתו לישראל, וגם אם אין מדובר במסמרות של ממש, לטעמי - די בכך.

כמעט למעלה מן הצורך, אתייחס עוד לשני עניינים הדורשים החלטה:

הראשון - גם אם "צובע", כאמור העבר הפלילי בעבירות ביטחון את שאלת המניע לכניסה לישראל בצבעים "חשודים", ויש לבחון אותו בכלים העומדים לרשות בית המשפט, אין חזקה כי עבירות ביטחוניות בעבר מסמנות מניה וביה כניסה שלא כדין לישראל כנגועה אף היא בהן.

(ודוק: עבירתו הביטחונית הקודמת של הנאשם לא לוותה בכניסה שלא כדין כאמור).

השני, כפי שטען הסניגור, בהציגו את גזר הדין באותה עבירה ביטחונית (7386/18 של בית המשפט הצבאי ביהודה, **התביעה הצבאית נ' שאדי רג'בי**) הוסכם, וכך גם נאמר בגזר הדין, כי הנאשם מכר נשק לשם הפקת רווח כלכלי (ולא, לצורך העניין, בהיותו שותף להתארגנות פחעי"ת או מתוך מניעים אידאולוגיים א.ד.).

דומה, לכן, כי גם עברו הפלילי של הנאשם, שאין מנוס מלאמר כי הוא חולק "תת קבוצה משותפת נכבדה" עם עבירות ביטחוניות בהיותו נעוץ במכירת נשק, לא היה - לכל הפחות - מהזן הביטחוני ה"קלאסי" של ניסיון לפגוע בביטחון מדינת ישראל.

משכך, גם אותו "צבע" שדיברתי בו קודם, הפך דהוי למדי ואינו יכול עוד לשמש, לבדו, כסמן להחרפת הפגיעה **בערכים המוגנים של הגנה על ריבונות המדינה, על גבולותיה ועל הבאים בשעריה, כמו גם העמדת שלום הציבור וביטחונו בסכנה**, אל מעבר לפגיעה ה"רגילה" המתלווה לכניסה שלא כדין בהיעדר עבירות נוספות.

אני קובע אפוא כי מתחם הענישה בעניינינו נע בין מאסר מותנה לחודשיים מאסר בפועל, ובהתחשב בשאר המאפיינים, אני קובע כי הנאשם ימוקם מעט מעל תחתית המתחם.

אשר על כן, ובהלימה לפסיקה שהגיש הסנגור מבית המשפט המחוזי ירושלים, ב"שלל" גזרי דין בעבירות דומות של כניסה שלא כדין, נחה דעתי כי ניתן להסתפק בענישה החופפת את ימי מעצרו של הנאשם, וענישה נלווית.

אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 4 ימים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.

2. מאסר למשך חודשיים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום את העבירה בה הורשע לפניי.

עמוד 3

3. קנס בסך 2000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז כנגד הפקדה שהפקיד הנאשם ויתרתה תוחזר באמצעות בא כוחו, עו"ד רבאח.

4. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור את העבירה בה הורשע בתוך שנה מהיום ישלם סך 5000 ₪. יסרב להצהיר - יאסר לחמישה ימים. הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ב, 16 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.